

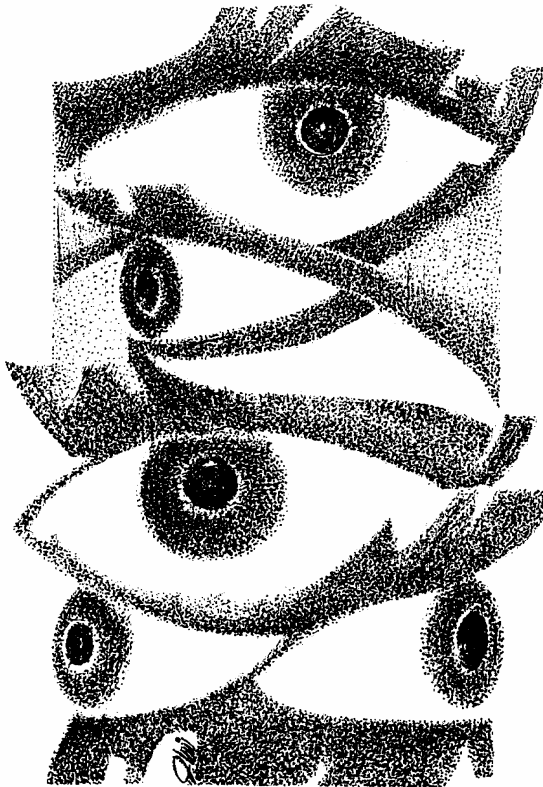
جناب آقای دکتر فریدون سیامک نژاد سردبیر
محترم مجله رازی

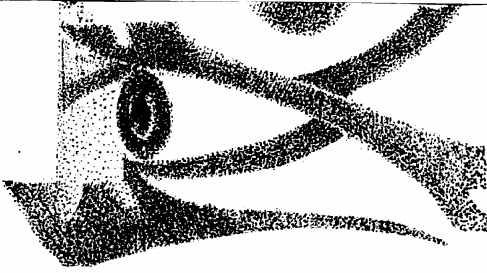
با سلام و سپاس از زحمات شما در نشر مجله رازی و آرزوی توفیق عمیق تر و روزافزون تر برای شما و سایر دست‌اندرکاران مجله‌های علمی که در ارتقاء سطح اطلاعات جامعه پزشکی و داروسازی از اهمیت وافری برخوردار است توجه شما را به نکات زیر جلب می‌کنم:

۱- در سرمقاله رازی شماره ۹ مهرماه ۷۱ نکات ارزنده‌ای مطرح فرمودید که اضافه بر آن غیراستاندارد بودن سریبیچ شیشه‌های داروئی بخصوص شربت‌ها تأسف آور است که بجز اتلاف دارو، غیربهداشتی شدن محتویات شیشه‌ها، ریخت و پاش و فساد زودرس دارو مطرح است که بهیچوجه توجهی در این مورد نمی‌شود و اغلب بیماران شیشه‌ها را داخل نایلون فریزر در حالیکه بشدت دارو نشست کرده است بمانشان می‌دهند.

۲- اگر چه به فساد سیستم ویزیتوری داروها قبل از انقلاب همه واقفیم ولی به تنها منفعت آن که عبارتست از تبادل اطلاعات بین پزشکان و کارخانجات و توزیع کننده‌های دارو، بی‌مهری شده است و بکرات داروئی در بازار عرضه شده است در حالیکه پزشک که تصمیم گیرنده تجویز دارو است مدتها از حضور دارو، شیر، مواد بهداشتی بی‌اطلاع می‌باشد. توصیه می‌کنم: با فرستادن بروشورهای علمی بطور وسیع و مکرر می‌توان این نقیصه پراهمیت را

دیدها

قبول تصور می‌کنند و به بیمار القاء می‌شود که این میزان دارو برای سلامت کودک شما مضر است و یا بجای آموکسی سیلین، آمپی‌سیلین تجویز می‌کنند در حالیکه طبیب نکات ریزی را در انتخاب آموکسی سیلین بجای آمپی‌سیلین در نظر گرفته است. موارد بسیار زیاد و درددل وسیع است. من بعنوان یک طبیب متخصص اطفال ضمن تشکر از زحمات شما و ضمن اینکه بشدت بشما حق می‌دهم که این نکات و ایرادات به نسخ بایستی ادامه یابد و این انتقادات سازنده و مهم است و تداوم آنها ضروری است و موجب توجه پزشکان می‌شود و بالتجیه صدمات وارده به مردم و بیمار در طی مدتی کم خواهد شد. ولی همین رهنمودها و هدایتگری را روی پرسنل داروخانه‌ها بخصوص نسخه‌پیچ‌ها و سایر افراد متمرکز بفرمائید تا مشکل کلی انشاء... - بلطف خداوند بزرگ و زحمات پر ارج شما و دست‌اندرکاران امور فرهنگی دارو و طب روز بروز کمتر و کمتر شود.

توفیق همه شما را از پروردگار بزرگ خواستارم
دکتر رضا مدرس فتحی

**بنام خداوند عشق و امید
امیدی که با عشق آید پدید
به شعری که آغاز آن نام اوست
درون مایه‌اش نور الهام اوست**

«از دکتر خراباتی»

پس از سلام:
در شماره ۷ مرداد ۷۱ آن ماهنامه سودمند نوشته‌ایست به همت همکار ارجمند جناب آقای دکتر محمود بهزاد درباره واژه‌ها. چه مفید خواهد بود اگر

رفع کرد تا اطلاعات جامعه پزشکی را بتوان در حد مطلوب و بدون نقص نگهداشت و از تجویز غیر علمی و غیر مجاز داروها و سایر فرآورده‌ها بشدت کاست. و پس از مدت‌ها که بطور مثال شیری بنام انفالاک در بازار هست برای غذای کودک مصرف نشود؟! و گالاتومین ... و ...

۳- درست است که در سیستم تجویز داروها توسط پزشکان بعلت عدم برخورداری از اطلاعات روز اشکالات عمده‌ای دیده می‌شود و ما نیز گله‌مند از این همکاران ارجمند هستیم و امید است که با برگزاری کنگره‌های مدون آموزشی در آینده این نقیصه تا حدود زیادی رفع گردد (بشرط هماهنگی بین جامعه پزشکی و داروسازی) اما ایکاش مقالاتی را نیز برای هدایت و رهنمون عزیزان داروخانه هم مرقوم می‌داشتید و هدایتگری‌های ارزنده همکاران مجله رازی و طب و دارو مستوجه دست‌اندرکاران و گردانندگان داروخانه‌ها که ما بحق دل خونی از تعداد بیشماری از آنها داریم، می‌شد. عدم اطلاع دقیق از روند درمان داروها، عدم شناخت تشابه داروها، دخالت در نسخ بدون اطلاع علمی از فارماکوکینتیک و متابولیسم دارو و دادن اطلاعات غلط به بیمار در رابطه با داروهای موجود در نسخ، اظهار نظرهای ناامیدکننده درباره روند درمان طبیب و غیره که بطور مثال در درمان یک سینوزیت حاد در بچه‌ها که بایستی حداقل ۳ هفته درمان صورت گیرد تجویز ۳ شیشه آموکسی سیلین ۲۵۰ میلی‌گرمی (۵ گرمی ۱۰۰^{cc}) را غیر قابل

نظریه همکاران و نویسندگان آگاه به دستور زبان را هم می‌نوشتید. زیرا ماهنامه را در هر مطبی همگان خواهند دید.

نوشتن و نگارش و نسخه‌نویسی هر دو هنریست بمانند یکدیگر، خواص و مورد استعمال واژه‌ها و طرز اثر آنها و عوارض جانبی آن دو بمانند هم نیستند «هر واژه هدیه‌ایست؟؟» بهمانگونه که دارویی بجا برای سلامت بیمار مفید است واژه‌های نابجا زبان را ناتوان و بیمار می‌سازند. درباره «چنانچه و چنانکه» باید گفت واژه چه در زبان پارسی در حدود سی معنی دارد که تمام در دهخدا یکجا جمع‌آوری شده. تنها در مورد «چنانچه» مرحوم سعید نفیسی که نسبت به زمان و سخن مردم مهربان بود، عقیده داشت که چنانچه به جای اگر بکار رفته ولی ایشان برای همان مردم که آنرا غلط بکار برده‌اند تکلیف را روشن نفرمودند. در حالیکه لغت‌نامه دهخدا و نویسنده بزبان قاطع متوجه این اشکال بوده‌اند و بطور دقیق درباره آن تصمیم گرفته‌اند. و برای چنانچه در زبان پارسی جایی را باز نکرده‌اند که بصورت درست یا نادرست بکار آید.

چنین واژه‌ای را به رسمیت نمی‌شناسند - چه با اگر دو گونه جمع می‌شود.

اگر چه و چه اگر و واژه اگر هم خود برای هر مقصودی بجا و مفید و کافی است و چه بهتر که روی چنانچه خط بطلان بکشیم و آنرا بکار نبریم ...

در مورد "Half life" هم گمان می‌رود نیمه چه قبل از عمر و چه بعد از عمر نوشته شود هر دو لنگه چون برابر یک‌بار است در معنی تغییری نکند.

و مشکل از اینجاست که Life در زبان انگلیسی به پنج معنی و در فارسی عمر به یک معنی بکار می‌رود Children are full of life بمعنی کودکان انرژی

کامل و زیادی دارند. و نیمه عمر انگلیسی Half life همان معنی مفصلی که آقای دکتر بهزاد مرقوم داشته‌اند، خواهد داشت و نیمه عمر را نویسندگان پزشک و داروشناسان پزشک بهمان صورت اصطلاح زبان شناسی ترمینولوژی قبول کرده‌اند و در کتابها جا افتاده و چون معنی را می‌رساند. گمان نمی‌رود همکاران جای عمر و نیمه را عوض کنند «با دلیل بالا» شاید هم لزومی نداشته باشد. بنده قبل از اینکه راهرو زیرزمینی در شیراز درست شود و در چند جا یکی دو زیرگذر کوچک را می‌ساختند در روزنامه خبر شیراز نوشتم.

واژه «آهون» در اشعار بزرگان و در نوشته‌ها برای راهرو زیرزمینی بکار رفته و در زبان پارسی داشته‌ایم و اکنون کتاب نسبی شده و با چند واژه دیگر در اختیار همگان قرار دادم و بزرگان ادب از آن استقبال فرمودند و در اینکار مشوقم بوده‌اند و باین نتیجه رسیده‌ام که زبان فارسی گامی برای یک هدف جدی واژه خوب و خوش آهنگ دارد با امید به توفیق و سلامت و سعادت همکاران و دانشمندان آن ماهنامه - خدا نگهدار.

شیراز- دکتر محمد رضا خراباتی

